

ת"פ 14148/03 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום באילת

ת"פ 21-03-14148 מדינת ישראל נ' פלוני
תיק חיזוני: 153602/2020

בפני כבוד השופט גיל אדלמן
מדינת ישראל
מאשימה
נגד
פלוני
נאשם

החלטה

ההחלטה בבקשת הגנה לביטול כתוב האישום נוכח שיקולי צדק.

העובדות

1. ביום 5.1.2021 הוגש כתוב אישום נגד הנאשם, המיחס לו עבירה של איומים נגד בת זוגו.
2. הגנה הגישה בקשה לביטול כתוב האישום מחייבת הגנה מן הצדק; לשיטתה, סירובה של התביעה להעביר את עניינו של הנאשם אל הлик של הסדר מותנה, מגלה התנהלות מפללה, אשר עליה כדי פגעה בזכיותו של הנאשם, באופן המצדיק ביטול ההליך הפלילי נגדו.
3. התביעה בתשובה לערעור הגנה, הטוענה כי עניינו של הנאשם לא מתאים להתרברר במסגרת הסדר מותנה, וצרפה את נימוקיה לכך (במהמשך לבקשת הגנה בנושא זה). התביעה הוסיפה כי אין מקום שבית המשפט יתערב בשיקוליה, אלא אם מדובר במקרה קיצון.

דין והכרעה

4. אני מקבל את עמדת המאשימה, ודוחה את ערעור הגנה.
5. צודקת התביעה, על פי הדיון, בית המשפט לא יתערב בשיקוליה, אלא במקרים בהם התנהלותה מגלמת פגעה בזכיותו של הנאשם, באופן שקמה לו הגנה מן הצדק (דנ"פ 5387/20 רותם נ' מדינת ישראל (29.6.2021). מילא, בית המשפט אינו מחליף את שיקול דעתה של התביעה, והיקף ההתערבות השיפוטית בשאלת ניתובו של ההליך הפלילי הוא צר; ראו את קביעת בית המשפט העליון בעניין זה במסגרת בג"ץ

7/5699 פלונית (א') נ' היוזץ המשפטי לממשלה (26.02.2008):

"קיומה של ביקורת שיפוטית בעילת סבירות על פעולות היוזץ המשפטי בהעמדה לדין עדין מצריך הגדרה של היקף הביקורת. בכלל, גדרי הביקורת השיפוטית על הפעולה השלטונית בבית של עילת הסבירות מושפעים מרחב שיקול הדעת הנtentן לרשות המוסמכת בביצוע הפעולה הנtentna לבחינה. כפי שצויין לעיל, **קייםיחס הפוך בין היקפו של מתחם שיקול הדעת הנtentן לרשות, לבין מרחב הביקורת השיפוטית על אופן הפעלתו.** ככל ששיעור הדעת רחוב יותר, כך היקף הביקורת השיפוטית על סבירותו הולך וצר (בג"ץ 5853/07 אמונה, תנועת האשה הדתית לאומיות נ' ראש הממשלה מיום 6.12.07 [פורסם בנבו] פסקה 19 לפסק דין]). כלל זה ישים גם על היקף הביקורת השיפוטית על סבירות החלטת היוזץ המשפטי לממשלה בעניין הנוגע להעמדה לדין של אדם, ובכלל זה, על אופיו, היקפו וחומרתו של כתוב האישום המוגש נגדו, סגירת תיק חקירה שנפתח נגדו, או גיבוש הסדר טיעון בעניינו. היקף הביקורת השיפוטית ייגזר מרחב שיקול הדעת הנtentן לתביעה בעניין הספרטיפי העומד לדין".

6. התביעה נימקה את סירובה להבהיר את עניינו של הנאשם לאפיק של הסדר מותנה; היא כתבה כי: "המדובר בעבירה חמורה של איומים בפגיעה שלא כדי בחיה של המתלוננת בנסיבות בנו הקטין, כאשר רקע עומד מצבו הנפשי של הנאשם ומכך אף מצאה המאשימה לנכון... להודיע על אפשרות עתרה למאסר".

7. עובדות כתוב האישום תומכות בעמדת המשיבה, ומעבר לכך.

על פי עובדות כתוב האישום, במהלך ויכוח שהתגלו בין הנאשם למטלוננת, בת זוגו ואם בנו הקטין, הוא נעל את דלת הבית, והחביא את המפתח בכדי למנוע ממנה לצאת מהבית. המתלוננת ביקשה מאמו של הנאשם להתעורר, ואז צעק הנאשם לעברה: "אל תערבי את אמא שלי... ואבת זונה את לא תצא מהבית זהה שמעתאותי?".

בהמשך כתוב האישום מספר כי המתלוננת הטיחה את קערת הסלט על השולחן, ואמרה לנ:leftaire לה את המפתחות. אז, קם הנאשם, הטיח את הצלחת והמלזג שלו על השולחן ו אמר למטלוננת: "את תכניסי אותו לכלא... אני ארצת אותך.. אני לא יכול יותר... אני אפוץ אותך... תוק שהוא יורק על המתלוננת ומכה את הקיר עם אגרופו".

בהמשך, המתלוננת הרימה את הקטין, בעם המשותף, ובקשה מאמו של הנאשם להתעורר. אז, הנאשם שוב אים על המתלוננת ו אמר לה: "תביאו את הילד לאמא שלי... ואבת זונה אני ארצת אותך מה את עשו לי את עוד תקברי אותי". המתלוננת מסרה לאמו של הנאשם את הקטין. בהמשך, המתלוננת ניסתה להתקשר למשטרת, אז ללחן הנאשם את הטלפון מידה, ובעקבות כך היא קיבלה מכחה בלסת".

8. מדובר בכתב אישום הנלווה לו עתירת המשיבה למאסר; הנאשם לא רק אים על המתלוננת, אלא מדובר במסכת אלימות ואיומים בנסיבות בנו הקטין, ובנסיבות אמו של הנאשם. גם שלא יוחסו לנ:leftaire בכתב האישום עבירות מעבר לאיומים, עובדות כתוב האישום תארו כי הנאשם ניסה לשלוט במטלוננת, נעל את דלת הבית, סרב

למסור לה את המפתח, ובkesherotah יצאת מהבית - נתקלו באוים על חייה. אוימיו של הנאשם לפני המתлонנת היו ברף הגבורה ביתר, אוים על חייה, ולא פעם אחת. אף זאת: לאחר שאוים הנאשם על חייה של המתлонנת, הוא ירך עליה והכה עם אגרופו בקירות.

אם לא די בכך, הקטין, בנו של הנאשם, נאלץ לשמעו את אביו מאים על חייה של אמו, ברצח ממש.

9. ההגנה טענה כי "הARIOU אירע בתקופת הסגר אשר הוטל בעקבות התפשטות נגיף הקורונה, סיטואציה אשר מהוות גורם קושי ולוחץ בכלל וביחס לנאים, לאור מצבו הרפואי, בפרט. האIROU אינו משקף את התנהוגותו של הנאשם דרך כלל חריג ומהוות חריג לכל אשר בין בו כדי להעיד עד הכלל". עוד טענה ההגנה כי הנאשם והמתلونנת עוברים הלין טיפול "משמעותי" אשר "לדברי המתפל' המקצועני משפייע לחיבוב על הנאשם ובאי ביתו... בני הזוג חיים ייחודי ולאחרונה אף חובקים בת נוספת".

10. ההגנה הפנתה את בית המשפט למקרים דומים (לשיטה) בהם נאותה התביעה להעביר את התקיק הפלילי' להסדר מותנה.

11. נקבע בפסקת בית המשפט העליון, כי מנעד העונשה בעבירות אלימות במשפחה הוא רחוב, וכל מקרה מוכרע על פי נסיבותיו (ראו את קביעת בית המשפט העליון במסגרת ע"פ 2358/14 פלוני נ' מדינת ישראל (21.5.2014). ניתן ללמידה היקש, כי גם במקרים לשיקולים בנוגע ניהול ההליך הפלילי, כל מקרה צריך להיות מוכרע לפי נסיבותו הספציפיות, קל וחומר בעבירות אלימות במשפחה, הלקוחות משתנים רבים ושונים).

12. המקרים האחרים אליהם הפנתה ההגנה, בהם החלטה התביעה להעביר את עניינם של הנאשם שם להסדר מותנה - לא מחייבים כהוא זה את התביעה ביחס לכל תיק, והוא צריכה (ואף חיבת) להפעיל שיקול דעת עצמאי בכל פעם, כפי שנעשה גם במקרה של הנאשם כאן.

13. מילא, מעבר לצורך, עיון בדוגמאות עם ההגנה העלה כי לא היה שם מקרה אחד בו ניכר שילוב של אלימות (יריקה), נעילה בבית, ובעיקר - אוים ברצח בנסיבות קטין, בנם המשותף. טיפול ההגנה ביחס לטיפול שעבר הנאשם ומצבו הנפשי אין בהם כדי לרמז על התנהלות פטולה של הרשות, והם יכולים להיות רלוונטיים להמשך ההליך (אם יהיה בכך צורך).

14. סוף דבר, לא ראייתי כל כשל או פגם בהתנהלות התביעה ביחס לנאים זה, וההיפך הוא הנכון.

15. הבקשה נדחתת.

ניתנה היום, א' אייר תשפ"ב, 02 Mai 2022, בהעדר הצדדים.